

Can Vinyals

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Crta de Sabadell (B-140) - Crta de Polinyà - Camí vell de Polinyà i Ap-7
Emplaçament	A l'extrem sud del Camí vell de Polinyà
Coordenades:	
Latitud:	41.53457
Longitud:	2.16966
UTM Est (X):	430734
UTM Nord (Y):	4598435

Classificació

Número de fitxa	08260 - 24
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XII-XIX
Any	1121
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Sense manteniment, façanes molt deixades.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad: 0886004DF3908N
Autoria de la fitxa	Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa:	dj., 23/04/2009 - 02:00

Descripció

Can Vinyals és una masia de finals del segle XIX, envoltada de diferents coberts que n'obstaculitzen la visió completa de les diferents façanes. Es tracta d'un edifici rectangular que es desenvolupa en planta baixa i planta pis. Presenta el carener paral·lel a la façana principal, amb coberta a dues aigües de teula àrab. La composició i geometria de la façana hauria estat originàriament simètrica respecte el portal d'entrada, amb balcons a la planta pis. Els murs de la façana són arrebossats i pintats de blanc, en mal estat de conservació.

Observacions:

Noms anteriors: Torre Climenta, Mas Pellicer, Mas Camp

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: El que fou propietat de Can Vinyals era l'agrupació de tres masos medievals, el mas Diumer de la parròquia de Santiga i terme de Santa Perpètua de Mogoda, el mas Camp i el mas Vidal. Les primeres dades documentades de cadascun d'ells conformen la cronologia. Les referències a l'indret on hi havia el mas Vidal són de l'any 1121.

1247. Primera referència documental al mas Diumer de la parròquia de Santiga.

En diverses confessions en capbreu i en successives vendes del mas Camp sempre s'esmenta el mas Diumer com a unitat.

Segle XIV. Es consolida el nom del mas i dels seus habitants, els Camp.

1535. Els masos Camp i Vidal són venuts a carta de gràcia a Bernat Mas.

1554. A causa dels deutes contrets per Bernat Mas, hi ha una sentència que adjudica a Bernat Soler els masos Camp i Vidal de la parròquia de Santa Perpètua que havien estat d'Antoni Camp i posteriorment de Pere Pellicer.

Des del segle XVI, el mas Camp esdevindrà una masoveria, fet que ajudarà a fixar el nom d'una de les nissagues de masovers com a nom de la propietat que ha perdurat fins als nostres dies.

Segles XVI - XVIII. Es documenta la denominació torre Climenta.

La propietat dels Torres comprenia 65 jornals de terra i hi tenien masovers.

1739. Miquel Vinyals i Palet fa testament. Miquel Vinyals havia estat molts anys masover de la torre Feliu (Can Sabau), i després junt amb el seu fill gran de masover a la casa del notari Pere Martí Torres. D'aquest Miquel Vinyals descendeixen totes les línies actuals de Vinyals de Santa Perpètua i a causa de la seva estada i la dels seus descendents com a masovers al mas Camp o la torre Climenta, aquesta propietat fixa el nom de Can Vinyals a partir del segle XVIII.

A finals del segle XVIII, Can Vinyals passa per herència a Maria Francesca de Torres. Després a la filla, Teresa Minguella i Torres, casada amb Joaquim de Vedruna i Vidal.

1851. El matrimoni Vedruna Minguella donen la propietat de Santa Perpètua al seu fill no hereu Ferran de Vedruna i de Minguella. Ferran de Vedruna es casà amb Gertrudis de Cruïlles de Peratallada i de Segarra, filla de Felip de Cruïlles de Peratallada Despujol i de Farnés, marquès de Castell Torrent, i de Maria Concepció de Segarra i de Vilamajor, tots domiciliats a Barcelona.

1851. La propietat de Can Vinyals era de 78 quarteres establertes a cens emfitèutic i 42 quarteres no establertes en les quals hi ha la casa, sínia i cisterna d'aigua, és a dir, és la part de masoveria i administració pròpia.

La tradició de no vincular aquesta propietat a l'hereu sinó de donar-la com a part de l'herència de lliure disposició, que ja havien practicat els avantpassats Torres es manté i Gertrudis de Cruïlles de Peratallada i Francesc de Vedruna i de Minguella donaren la propietat de Can Vinyals al fill no hereu, Lluís de Vedruna i Cruïlles de Peratallada, casat amb Concepció Blanca. El germà segon hereta part de les rendes dels Vedruna i Can Vinyals de Santa Perpètua de Mogoda.

1903. Lluís de Vedruna i de Cruïlles de Peratallada, la seva dona Concepció Blanca i els seus 8 fills consten com a empadronats que viuen a Santa Perpètua.

1940. Els germans Vedruna Blanca es reparteixen la finca de Can Vinyals a parts més o menys iguals en valor, i les inscriuen al registre de la propietat. A partir d'ací la propietat de Can Vinyals es vendrà a trossos en funció del que decideixi cadascun dels germans i a partir dels anys 40, cada lot es fraccionarà en menor o major grau depenent de la política de segregacions i vendes de cada germà:
La urbanització del polígon industrial ha estat el final de la història rural.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

